

NORMY REDAKCYJNE DLA TEKSTÓW W JĘZYKU POLSKIM

1. ZASADY OGÓLNE

Autorzy proszeni są o respektowanie następujących norm redakcyjnych:

Artykuły nie mogą przekraczać 45.000 znaków włącznie z odstępami i przypisami. Do artykułów muszą być dołączone: streszczenie w języku angielskim (500-700 znaków włącznie z tytułem artykułu), słowa kluczowe w języku angielskim (min. 3, max. 5) oraz krótki biogram autora w języku angielskim (300-500 znaków).

Teksty przeznaczone do sekcji “notatki i dyskusje” nie powinny przekraczać 20.000 znaków włącznie z odstępami.

Recenzje nie powinny przekraczać 10.000 znaków włącznie z odstępami i nie powinny zawierać przypisów, mott ani ilustracji.

1.1. USTAWIENIA TEKSTU

Tekst artykułu musi być zredagowany w Times New Roman, rozmiar 12 pkt, odstęp 1.5. Przypisy i cytaty: Times New Roman, rozmiar 10 pkt, odstęp 1. Autorzy proszeni są o zredagowanie dokumentu w formacie A4 (210x297mm) ze wszystkimi marginesami 2.5 cm (dolny, górny, prawy, lewy). Ustawić wcięcie 1 cm dla pierwszej linijki każdego paragrafu.

1.2. TYTUŁ ARTYKUŁU I NAZWISKO AUTORA

Tytuł: rozmiar 12 pkt, wyśrodkowany, pogrubiony.

Imię i nazwisko autora: rozmiar 12 pkt, wyśrodkowany, wersalikami.

Afiliacja (uniwersytet, jednostka, instytut) po angielsku: rozmiar 12 pkt, wyśrodkowany (N.B.: w przypadku autorów bez przynależności instytucjonalnej stosujemy formułę Independent Researcher)

Adres poczty elektronicznej: rozmiar 12 pkt, wyśrodkowany, np.:

Tytuł artykułu

IMIĘ NAZWISKO

University of San Escobar

adresemail@gmail.com

1.3. TYTUŁY PARAGRAFÓW

Kursywą, rozmiar 12 pkt, bez kropki na końcu. Ewentualna numeracja czcionką prostą. Np.:

1.2. *Tytuł paragrafu*

1.3. *Tytuł paragrafu*

2. REDAKCJA TEKSTU

2.1. CZCIONKA

Prosimy nie stosować czcionki **pogrubionej** (z wyjątkiem tytułu artykułu) ani podkreśleń.

Kursywy należy używać wyłącznie: 1) w zapisie tytułów dzieł literackich, muzycznych, teatralnych, filmowych i plastycznych; 2) w zapisie wyrazów obcych w stosunku do języka, w którym jest napisany tekst, jako wyróżnik pojęcia bądź terminu, np.: wyrażenia łacińskie typu *ibidem*, *passim*, *infra*, *sic*, itp., z wyjątkiem wyrażen będących w powszechnym użytku; 3) do podkreślenia znaczenia jakiegoś słowa; 4) w tytułach paragrafów

2.2. CYTATY

Krótsze cytaty należy umieszczać w tekście głównym lub w przypisie w cudzysłowie drukarskim “.....”.

Cytaty dłuższe niż trzy linijki należy wyodrębnić w osobnym akapicie, z wolną linią przed i po cytacie, rozmiar czcionki 10 pkt, odstęp 1, wcięcie z lewej strony 1 cm. Nie stosujemy cudzysłowu. Ewentualne opuszczenia oznaczamy wielokropkiem w nawiasie kwadratowym: [...].

2.3. TŁUMACZENIA

Wszystkie cytaty powinny być przytaczane w języku, w którym jest napisany artykuł. Jeżeli nie istnieje już opublikowane tłumaczenie danego tekstu, autor powinien dać własne tłumaczenie, zaznaczając to przy pierwszym cytacie w następujący sposób: “tu i dalej, o ile nie zostało zaznaczone inaczej, tłumaczenie autorskie. W przypadku tekstów literackich będących przedmiotem analizy autor decyduje, czy przytoczyć w przypisie także cytaty w oryginale.

2.4. INTERPUNKCJA

Znaki interpunkcyjne umieszczamy na zewnątrz cudzysłowów, nawiasów, myślników etc.

Przy wtrąceniach używamy myślnika średniego (półpauzy): [-], nie zaś długiego (pauzy).

Myślnik krótki (łącznik) [-] stosujemy wyłącznie w pojęciach dwuwyrazowych [np. polsko-włoski].

Jeśli kropka stanowi część skrótu [cit., etc.] kończącego zdanie, traktujemy ją jako znak kończący, nie wymagający powtórzenia.

2.5. NAWIASY I UKOŚNIKI

Stosujemy w większości wypadków nawiasy okrągłe (). Nawiasy kwadratowe [] należy stosować w następujących przypadkach:

- autorskie wstawki, dodatki i opuszczenia w cytatach;
- nawiasy wewnątrz tekstu ujętego w nawias okrągły.

Nawiasy ostrokątne < > zamykają wstawki lub koniektury wydawcy, zwłaszcza w przypadku tekstów o charakterze filologicznym.

Ukośniki: należy zawsze zostawić odstęp przed i po ukośniku, za wyjątkiem wyrażenia i/lub: “alternatywa proza/poezja”, “stosunek koszty/zyski”. Ukośnik wskazuje także koniec wersu, podczas gdy koniec strofy oznaczamy ukośnikiem podwójnym (//).

2.6. CUDZYSŁÓW

Stosujemy cudzysłów drukarski (“ ”):

- w krótszych cytatach wewnątrz tekstu;
- do uwypuklenia terminów i pojęć;
- w zapisie tytułów gazet, czasopism, konferencji;
- w partiach dialogowych w zapisie cytatów, myśli etc.

Cytaty zawarte w innych cytatach muszą być umieszczone w cudzysłowie pojedynczym (‘...’).

Prosimy nie używać cudzysłowu ostrokątnego, tzw. francuskiego: (« »).

2.7. SKRÓTY

apendyks	app.
artykuł(y)	art.
bez daty	b.d.
bez miejsca	b.m.
et caetera	etc.
i następne	i nast.
ilustracja(e)	ryc.
na przykład	np.
numer(y)	nr
paragraf(y)	par. lub §, §§
pod redakcją	red.
porównaj	por.
przypis autora	[przyp. aut.]
przypis redaktora	[przyp. red.]
przypis tłumacza	[przyp. tłum.]
przypis wydawcy	[przyp. wyd.]
rozdział(y)	rozdz.
różni autorzy	et al.
sekcja	<i>nie skracamy</i>
sic	<i>sic</i> (kursywa)
strona(y)	s.
tablica(e)	tab.
tom(y)	t.
wers(y)	w., ww.
wydanie	wyd.
zeszyt	z.
zobacz	zastosować: por.

3. BIBLIOGRAFIA I PRZYPISY

3.1. ODSYŁACZE BIBLIOGRAFICZNE WEWNĄTRZ TEKSTU

Odsyłacze bibliograficzne powinny być włączone bezpośrednio do tekstu głównego według następującego wzoru: (Gieysztor 2018: 90), tj. Autor rok: strona/y. Np.:

- W polskiej kulturze i jej tekstach rola “Orientu” przypadła przede wszystkim Rosji: zwraca na ten fakt uwagę choćby Maria Janion (2007: 191).
- Nie miejsce tu, by omawiać wątki nietzscheańskie w twórczości Schulza (por. Bolecki 2017: 68 i nast.).
- O “fiasku” i “kiksie” w kontekście sporu o doktorową z Wilczej por. Konarzewska (2012: 95-97).

Odsyłacz bibliograficzny należy umieścić po cudzysłowie. Znak zapytania i wykrzyknik umieszczamy przed cudzysłowem. Np.:

Autor *Traktatu o manekinach* każe zatem ojcu-Demiurgosowi pytać dramatycznie: “Czy słyszeliście po nocach straszne wycie tych pałub woskowych, [...] wałących pięściami w ściany swych więzień?” (Schulz 2019: 130).

Jeżeli cytuje się wydawnictwa elektroniczne lub materiały osiągalne tylko online, wskazanie numeru strony nie jest konieczne. Jeżeli źródło posiada także dostępną wersję drukowaną, wskazanie strony jest obowiązkowe.

Jeżeli oprócz strony trzeba wskazać również tom, należy używać cyfr rzymskich, umieszczając je między rokiem i stroną (przed dwukropkiem):

Por. Wierzbicka *et al.* 1974-1994, XIII: 165-168.

W przypadku, gdy tom ma więcej niż dwóch autorów lub redaktorów, trzeba ograniczyć się do wskazania w tekście głównym pierwszego nazwiska z dodaniem adnotacji *et al.*, podając informacje kompletne w bibliografii końcowej, według następującego wzoru:

Ciccarini *et al.* 2014
(w tekście głównym)

Ciccarini M., Salwa P. (2014) (red.), *Maestri della polonistica italiana*, Accademia Polacca delle Scienze, Roma.
(w bibliografii końcowej)

3.2. PRZYPISY

Stosujemy przypisy dolne z numeracją progresywną. Numer przypisu należy zawsze umieszczać **przed** niskim znakiem interpunkcyjnym, tj. średnikiem, dwukropkiem, przecinkiem i kropką (; : , .), ale **po** znaku wysokim (pytajnikiem, wykrzyknikiem) i po zamknięciu cudzysłowu (? ! ”):

- [...] pisarza Jarosława Iwaszkiewicza¹.
- Czy taka metodologia będzie adekwatna?¹

Prosimy ograniczyć przypisy do minimum, starając się włączyć jak najwięcej do tekstu głównego; redakcja zaakceptuje tylko te przypisy dolne, które będą zawierać dodatkowe, poboczne informacje,

dlatego prosimy o nieumieszczanie w przypisach samych odsyłaczy bibliograficznych – te mają znajdować się w tekście głównym; Przypisy dolne redagujemy czcionką 10 pkt, odstęp 1. W przypisach prosimy nie stosować akapitu.

4. BIBLIOGRAFIA KOŃCOWA

Odsyłacze zamieszczone przez autora w tekście przeznaczonym do publikacji muszą odpowiadać pełnym adresom bibliograficznym uporządkowanym alfabetycznie na końcu artykułu. Prosimy o objęcie bibliografią końcową tylko tekstów cytowanych w artykule.

4.1. KSIĄŻKI

Przy odsyłaczach do publikacji monograficznych prosimy respektować następujący wzorzec:

Głowacki J. (2008), *Z głowy*, Świat książki, Warszawa.

Leśmian B. (2010), *Poezje zebrane*, oprac. J. Trznadel, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa.

W przypadku większej ilości tytułów tego samego autora powinny być one uporządkowane chronologicznie.

W przypadku, gdy tom posiada więcej niż dwóch autorów lub redaktorów, powinni oni być wszyscy wskazani tylko w bibliografii końcowej.

Kaniewska B., Legeżyńska A., Śliwińska P. (2005), *Literatura polska XX wieku*, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań.

Jeśli uzna się za stosowne wskazać w bibliografii także wydanie oryginalne dzieła, można umieścić je w nawiasie:

Marinelli L. (2009) (red.), *Historia literatury polskiej*, przeł. M. Woźniak, Ossolineum, Wrocław (wyd. oryg. *Storia della letteratura polacca*, Einaudi, Torino 2004).

Jeżeli w tekście został zamieszczony odsyłacz do wydania innego niż pierwsze, powinno ono być wskazane w bibliografii za pomocą numeru po dacie wydania:

Miłosz Cz. (2011³), *Rodzinna Europa*, Wydawnictwo Literackie, Kraków.

Tytuł zawarty wewnątrz innego tytułu napisanego kursywą, musi być zapisany czcionką prostą:

Piechota M. (2000) (red.), *“Pieśni ogromnych dwanaście”*. *Studia i szkice o Panu Tadeuszu*, Uniwersytet Śląski, Katowice.

4.2. ARTYKUŁY

Artykuły opublikowane w czasopiśmie muszą być opisane w następujący sposób: autor, rok, tytuł (kursywą), nazwa czasopisma (w cudzysłowie), ewentualnie rocznik (cyframi rzymskimi), ewentualnie numer zeszytu (cyframi arabskimi), strony:

Verdirame R. (2012), *La Polonia nelle pagine risorgimentali siciliane*, "Kwartalnik Neofilologiczny", XV, 2: 5-12.

Artykuły opublikowane w miscellaneach muszą być opisane w następujący sposób: autor, rok, tytuł (kursywą), przyimek miejsca z dwukropkiem, nazwisko redaktora (pod redakcją), tytuł zbioru (kursywą), wydawnictwo, miejsce, strony:

Holmes J.S. (2009), *La versificazione: le forme di traduzione e la traduzione delle forme*, w: Nergaard S. (red.), *Teorie contemporanee della traduzione*, Bompiani, Milano: 239-256.

Prosimy używać "tegoż" i "tejże", aby nie powtarzać nazwiska autora lub redaktora. Np.:

Ciccarini M. (2008), *Świat ideologiczny*, w: tejże, *Żart, inność, zbawienie. Studia z literatury i kultury polskiej*, przeł. M. Woźniak, Wydawnictwo Neriton, Warszawa.

4.3 ŹRÓDŁA INTERNETOWE

Wskazać szczegółowy adres (URL) cytowanej strony, bez podkreśleń, ujęty w nawias ostrokątny, podając datę ostatniej konsultacji w nawiasie kwadratowym:

<<http://www.drevnyaya.ru/vyp/v2013.php>> [ostatni dostęp: 21.11.16].